

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/65/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010059
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614010059.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Evy Kyselovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2015 v Žiline, o odvolaní obžalovaného Y. G., rodičov obžalovaného Ing. Y. G. a U. G., sestry obžalovaného Ing. H. O. G. a manželky obžalovaného J. G. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/23/2014 zo dňa 13.5.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/23/2014 zo dňa 13.5.2015.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného Y. G., nar. X.X.XXXX v R. V., trvale bytom Z.-V. H., M. č. XXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Sučany,

podľa § 285 písm. a) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1Pv 620/12 zo dňa 28.2.2014 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 3.9.2012 asi o 18.00 hod. na stanovišti taxíkov pred železničnou stanicou v Liptovskom Mikuláši pristúpil k prednej časti osobného motorového vozidla taxislužby zn. Seat Alhambra s prideleným evidenčným číslom: LM 840BY, v ktorom sedel vodič E. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, Z. H., a zákazník V. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX, Z. H., pričom cez otvorené okno na dverách vodiča E. V. povedal, že ak do týždňa miesto na státie vozidiel taxislužby neopustí, zapáli mu auto a jeho rodine zhoria tie, ktoré majú pred domom,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie rodičov obžalovaného Ing. Y. G. a U. G., sestry obžalovaného Ing. H. O. G. a manželky obžalovaného J. G. z a m i e t a , pretože boli podané oneskorene.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Y. G. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Za tento zločin mu bol podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní. Podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 3.8.2015, odvolanie písomne odôvodnil. Prostredníctvom obhajcu uviedol, že podľa neho citované výroky napadnutého rozsudku nie sú vecne správne, nakoľko vychádzajú z nesprávneho vyhodnotenia dôkazov a z nesprávneho právneho posúdenia danej veci. Podľa odvolateľa namietané súdne rozhodnutie neobsahuje predpísané náležitosti v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por., je nepreskúmateľné, nakoľko nereaguje na jeho obhajobné tvrdenia, popiera zásady zákonnosti pri hodnotení dôkazov, resp. minimálne popiera zásadu in dubio pro reo. Tiež namietal správnosť výroku o treste. V danej veci neboli v plnom rozsahu uplatnené závery vyslovené v náleze Ústavného súdu SR, sp.zn. III. ÚS 25/06 z 10.5.2006, podľa ktorého právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a článku 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkové relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. V ďalšom odvolateľ napáda hodnotenie vierohodnosti výpovede svedka L., pričom poukázal na rozpory v jeho výpovedi. V každom prípade je potrebné dôkaznú situáciu vyhodnotiť tak, že v danej veci sú vo veci dve proti sebe stojace skupiny dôkazov. Na jednej strane je výpoveď svedka L., ktorá poskytuje len čiastočne oporu tvrdeniam poškodeného V., a na druhej strane je výpoveď jeho manželky, sestry a tiež matky, ktoré potvrdzujú jeho tvrdenia, že v čase činu bol na inom mieste. Ak by vo veci neboli zabezpečené technické dôkazy (správa železničného prepravcu, výpisy z lokalizácie mobilného telefónu poškodeného a svedka L., správa mobilného operátora preukazujúca, že svedok L. v čase činu už iný mobilný telefón nepoužíval, ako aj vykonaný vyšetrovací pokus), potom by sama osebe táto situácia indikovala povinnosť súdu konať v zmysle zásady in dubio pro reo. Zabezpečená skupina dôkazov technickej povahy poukazuje na nevierohodnosť tvrdenia poškodeného a svedka L. o tom, že krátko pred údajným činom komunikovali telefonicky (cca 20-30 minút), mobilné telefóny mali pri sebe, prostredníctvom týchto komunikovali a dohodli sa, že poškodený bude svedka čakať na stanici, pretože tento išiel vlakom zo Žiliny. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na výpisy telefonických hovorov, z ktorých nepochybne vyplýva, že dňa 3.9.2012 v čase krátko pred 18.00 hod. poškodený a svedok L. vôbec medzi sebou nekomunikovali, teda nemohli sa ani dohodnúť na tom, že poškodený bude L. čakať na stanici. Technickým dôkazom bolo tiež vyvrátené tvrdenie poškodeného V., že už asi 20-30 minút pred príchodom L., tohto čakal na stanici, a teda bol na mieste činu. Vyšetrovateľ uskutočnil vyšetrovací pokus, keď z miesta, kde sa mal skutok stať, urobil kontrolný telefonát, pričom následne tento nechal lokalizovať. Podľa výsledkov vyšetrovacieho pokusu kontrolný hovor bol lokalizovaný bunkou BTS na adrese: X. K. J., Liptovský Mikuláš. Z výpisov hovorov z mobilného telefónu poškodeného V. vyplýva, že tento v čase o 17.52 hod. bol lokalizovaný na adrese: Za Z., Z. H.. Z uvedených technických dôkazov teda vyplýva, že v čase, keď podľa tvrdení poškodeného tento mal čakať svedka L. na stanici, sa na stanici nenachádzal, pretože v čase od 17.15 hod. so 17.52 hod. bol na inom mieste. Tvrdenie svedka L., že sa mal s poškodeným dohodnúť prostredníctvom mobilného telefónu v čase, keď sedel vo vlaku zo Žiliny do Liptovského Mikuláša, bolo vyvrátené technickým dôkazom - správou mobilného operátora z ktorej vyplýva, že mobilný telefón L. bol v čase o 18.04 hod. lokalizovaný v obci J., teda nie Liptovský Mikuláš, ani nie X. K. J., ako by to malo byť, ak by hovoril pravdu. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na vzdialenosť medzi mestom Liptovský Mikuláš a obcou J., ktorá je 13 kilometrov, čomu zodpovedá cesta autom 13 minút. Tento dôkaz vylučuje, že by svedok L. mohol byť v čase činu na mieste činu. Nevierohodnosť svedka L. je daná i tým, že potom čo ho vyšetrovateľ konfrontoval s výpismi hovorov z jeho mobilného telefónu, tento zmenil výpoveď a tvrdil, že asi používal iný mobilný telefón. Tvrdenia poškodeného i svedka L. boli vyvrátené tiež správou železnice, ktorá potvrdila, že rýchlik 609 zo Žiliny, ktorým mal L. prísť do stanice Liptovský Mikuláš, meškal 10 minút. Teda tvrdenie poškodeného aj svedka, že sa zišli pred 18 hodinou v aute, je technicky nemožné. Z uvedeného vyplýva, že zabezpečené technické dôkazy preukazujú, že poškodený a ani svedok L. neboli na mieste činu v čase, keď sa mal skutok stať, a že skutok sa ani pred 18 hodinou a ani okolo 18.00 hodine objektívne stať nemohol. Odvolateľ ďalej uviedol, že pri porovnaní dvoch skupín dôkazov je zistiteľné, že svedkyne potvrdzujúce jeho verziu, na rozdiel od svedkov obžaloby, sú osobami netrestanými, z ktorých jedna je vysokoškolsky vzdelanou učiteľkou a veľmi dobre si pamätá na prvý deň začiatku školského roka.

Nemožno opomenúť ani rozpory vo výpovediach poškodeného V. a svedka L., keď jeden tvrdil, že sa rozprával s dvoma osobami pred vyslovením vyhrážky a ďalší, že len s jednou osobou. Jeden z nich ho nevidel buchnúť po kapote auta pred vyhrážkou, druhý hovoril o údere po kapote auta. Jeden hovoril o tom, že odišiel pešo, druhý že odišiel na bicykli. Navyše ani poškodený, ani L. na hlavnom pojednávaní nepotvrdili slovné spojenie vyhrážky - ak do týždňa neopustí miesto na státie. Tiež ani jeden z nich na hlavnom pojednávaní nehovoril, že súčasťou vyhrážky bola aj hrozba, že rodine zhoria autá. Odvolateľ ďalej uviedol, že poškodený V. je nehodnovernou osobou aj preto, že je obvinený v trestnej veci, kde on vystupuje ako poškodený, pričom jej predmetom je ohováranie, ktoré sa malo stať dávno pred dňom 3.9.2012 a ktorého podstata spočíva v tom, že V. už 11.5.2012 mal na internete vytvoriť profil, ktorý vyvolával zdanie, že je gay. Uvedené dokazuje, že V. cítil konkurenciu v MBD spoločnosti, čo V. aj priznal, keď tvrdil, že mu vadila cenová politika tejto taxi služby. Rovnako je nehodnovernou osobou aj svedok L., pretože je trestne stíhaný v trestnej veci, kde vystupuje ako poškodená jeho manželka J. G.. Nevierohodný je aj preto, že má niekoľko záznamov v odpise registra trestov a v trestnej veci obžalovaného A. V. opakovane menil výpovede, keď v jednej priznal, že sa podieľal na nahlásení fiktívnej dopravnej nehody, a následne to poprel. Teda ide o osobu, ktorej princípy spravodlivosti sú zjavne cudzie. Ide o osobu, ktorá zjavne nemá problém hovoriť nepravdu. V danej veci nielenže boli preukázané pochybnosti o tvrdeniach poškodeného a jeho korunného svedka, ale zásadné okolnosti vytvárajúce skutok boli vyvrátené. Za daného stavu nebolo preukázané, že sa stal skutok, pričom je vo svetle vyššie uvedených okolností doslova nepodstatné, kde bol v čase činu on, ak bolo preukázané, že na mieste činu, v čase činu nebol poškodený a jeho korunný svedok. Pokiaľ ide o hodnotenie skutku, vo všeobecnosti obhajoba zastáva názor, že nejde o trestný čin, ak by sa aj skutok stal, pretože sám poškodený na údajné vyhrážky reagoval smiechom a trestné oznámenie podal až po niekoľkých týždňoch. Podľa odvolateľa v danej veci, ak by bolo na mieste uznanie viny, tak bolo potrebné uložiť mu súhrnný trest, resp. upustiť od jeho uloženia, či uloženia ďalšieho trestu. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a následne danú vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. aby ho krajský súd sám spod obžaloby oslobodil.

K písomne podanému odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor. Uviedol, že s tvrdeniami obhajcu obžalovaného o nepreskúmateľnosti rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj jeho prípadne chýbajúcich náležitostí v intenciách § 168 ods. 1 Tr. por., sa absolútne nestotožňuje. Konajúci súd postupoval v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. v spojení so znením § 2 ods. 10 a ods. 12 Tr. por. Požiadavku uplatnenia zásady in dubio pro reo považuje za neadekvátnu. To, že poškodený vo veci vypovedal pravdu je preukázané nielen jeho výpoveďou, ale aj ďalšími dôkaznými prostriedkami, pričom v rámci právnej teórie nie je rozhodujúcim či skutok popisovaný poškodeným, prípadne aj inými svedkami, a vykazujúci všetky zákonné znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu sa stal o 17.55 hod., 18.00 hod., či 18.05 hod. Totožnosť skutku je v každej jednotlivéj trestnej veci udržiavaná dvoma na sebe prakticky nezávislými skutočnosťami, a to totožnosťou konania a totožnosťou následku, pričom pre udržanie totožnosti skutku postačuje preukázanie ktorejkoľvek z nich, a to aj samostatne. Prokurátor vo vyjadrení uviedol, že trvá na tom, že spáchanie žalovaného skutku a vina obžalovaného boli prvostupňovým súdom preukázané v rozsahu požadovanom zákonom a umožňujúcim tak jeho odsúdenie. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolanie obžalovaného bolo podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Odvolanie proti rozsudku podali aj rodičia obžalovaného Ing. Y. G. a U. G., sestra obžalovaného Ing. H. O. G. a manželka obžalovaného J. G.. Z obsahu podaných odvolaní vyplýva, že odvolania boli podané v prospech obžalovaného.

Rodičia obžalovaného, okrem iného v odvolaní uviedli, že celý návrh na trestné stíhanie ich syna Y. G. bol vykonštruovaný kamarátskou dvojicou E. V. a V. L.. Motívom podania trestného oznámenia pre V. L. bola tá skutočnosť, že bol prichytený synom Y. pri vykrádaní garáže firmy Taxi služby MBD. Následne L. syna nútil rôznymi spôsobmi, aby trestné oznámenie na neho stiahol. Vyhrážal sa a vydieral nevestu J. G., ktorá bola v tom čase tehotná. E. V. založil na sociálnej sieti synovi Y. hanlivý profil, že je gay, a posielal mu správy s hanlivým textom. V ďalšej časti sa odvolatelia vyjadrovali k dôkazom vykonaným pred prvostupňovým súdom a navrhli, aby rozsudok bol v celom rozsahu zrušený s tým, že syn Y. je nevinný.

Podaním, ktoré bolo Okresnému súdu Liptovský Mikuláš doručené 15.7.2015, odvolanie písomne odôvodnila sestra obžalovaného Ing. H. O. G.. Uviedla, že s rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje. Namietala rozhodnutie súdu v ktorom súd označil jej výpoveď ako nevierohodnú z dôvodu

príbuzenského vzťahu k obžalovanému. V ďalšej časti odvolania popísala deň 3.9., kedy ju brat Y. spoločne s manželkou navštívili. Pokiaľ ide o osobu V. L., ľudia majú na neho zlý názor. Často sa chvália svojimi podpalackými akciami. Podľa jej názoru celé pôsobenie súdu sa jej javilo akoby bol súd zaujatý voči jej bratovi, a výpovede všetkých jeho svedkov spochybňoval ničím nepodloženými dôkazmi. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. aby toto rozhodnutie zmenil tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené 15.7.2015, odvolanie písomne odôvodnila manželka obžalovaného J. G.. Nestotožnila sa s tvrdením súdu, že obžalovaný, teda jej manžel Y. je usvedčený priamymi dôkazmi, a to výpoveďami E. V. a V. L.. Súd iné priame dôkazy neuviedol. Je toho názoru, že nie je namieste, aby len na základe výpovedí dvoch už v minulosti, a aj toho času trestne stíhaných osôb súd dospel k názoru, že obžalovaný skutok spáchal. Naproti tomu všetky osoby, ktoré svedčili v prospech jej manžela sú bezúhonní ľudia, ktorých súd svojim tvrdením nepriamym spôsobom označil za osoby, ktoré uvádzajú nepravdivé informácie. Teda, že klamú. V ďalšej časti odvolania podrobne hodnotila výpovede V. L. a E. V. s tým, že poukázala na rozpory a nepresnosti v ich výpovediach, čím v konečnom dôsledku tieto výpovede sú nehodnoverné. Na záver rozsiahleho odvolania uviedla, že celý prípad je len vykonštruovaný a nezakladá sa na pravde a na žiadnych priamych dôkazoch. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a danú vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený.

K odvolaniu rodičov, sestry a manželky obžalovaného sa vyjadril prokurátor podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 23.7.2015. V závere rozsiahleho vyjadrenia navrhol ich odvolanie postupom podľa § 319 Tr. por., ako nedôvodné zamietnuť. Na verejné zasadnutie sa neustanovila Ing. H. O. G.. Neúčast' neospravedlnila. Krajský súd po splnení procesných ustanovení konal v jej neprítomnosti.

Obžalovaný Y. G., jeho obhajca, rodičia i manželka obžalovaného na verejnom zasadnutí trvali na dôvodoch podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Rovnako navrhol zamietnuť odvolania ostatných odvolateľov, avšak podľa § 316 ods. 1 Tr. por., pretože boli podané oneskorene.

K odvolaniu rodičov obžalovaného, jeho sestry a manželky krajský súd uvádza nasledovné.

Rodičia obžalovaného Ing. Y. G. a U. G. odvolanie podali na pošte dňa 13.7.2015 (č.l. 382). Odvolanie sestry obžalovaného Ing. H. O. G. bolo do podateľne okresného súdu osobne doručené dňa 15.7.2015 (č.l. 385), a odvolanie manželky obžalovaného J. G. bolo rovnako doručené do podateľne okresného súdu osobne, a to dňa 15.7.2015 (č.l. 390). Z obsahu podaných odvolaní je zistiteľné, že boli podané v prospech obžalovaného, a v zmysle § 308 ods. 2 Tr. por. ide o osoby, ktoré majú právo podať odvolanie vo svojom mene.

Podľa § 173 Tr. por. rovnopis rozsudku sa osobám uvedeným v § 308 ods. 2 Tr. por. veta prvá nedoručuje, a to napriek tomu, že môžu v prospech obžalovaného podať odvolanie.

Podľa § 309 ods. 4 Tr. por. osobám, ktoré sú oprávnené podať odvolanie v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.) sa končí lehota na podanie odvolania tým istým dňom ako obžalovanému.

Obžalovanému Y. G. bol dotknutý rozsudok oznámený vyhlásením na hlavnom pojednávaní dňa 13.5.2015 za jeho osobnej prítomnosti. Teda, lehota na podanie odvolania osobám oprávneným podať odvolanie v prospech obžalovaného uplynula dňom 28.5.2015. Ak rodičia obžalovaného, sestra i manželka obžalovaného podali odvolanie po uplynutí tohto dňa, bolo to oneskorene a krajský súd ako súd odvolací bez toho, aby preskúmal dôvody nimi podaného odvolania, toto postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Následne krajský súd na podklade odvolania podaného obžalovaným po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku prihliadal aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predloženej veci považuje za potrebné uviesť, že prvostupňový súd v rámci procesného postupu v podstate rešpektoval základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä zásadu zákonného trestného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por. a tiež zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. V súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, avšak vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom nezodpovedajúcim zásade voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por..

V tejto súvislosti treba poznamenať, že k správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale ich tiež tak v jednotlivostiach, ako aj v ich súhrne správne zhodnotí. Uplatnenie zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. je základným a nevyhnutným predpokladom pre správne, spravodlivé a zákonné rozhodnutie.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne neriadil citovaným zákonným ustanovením a v posudzovanej veci rozhodol nesprávne a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Treba uviesť, že okresný súd v predloženej veci nepostupoval dôsledne, najmä vo fáze hodnotenia dôkazov. Vykonané dôkazy vyhodnotil iba jednostranne, jednotlivito, nesprávne a bez toho, aby dôkazy vyhodnotil aj v súhrne a vo vzájomnej súvislosti. Okresný súd síce vykonal na hlavnom pojednávaní dôkazy v takom rozsahu ako mal a mohol, avšak z týchto vyvodil nesprávny záver, keď vyhlásil odsudzujúci rozsudok. Treba poznamenať, že postup súdu, resp. orgánov činných v trestnom konaní pri voľnom hodnotení dôkazov a odôvodnenosť vnútorného presvedčenia sú preskúmateľné v odvolacom konaní a nesprávnosť vyhodnotenia dôkazov môže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obžalovaného.

V dotknutej veci boli podkladom pre vydanie odsudzujúceho rozsudku výpovede poškodeného E. V. a svedka V. L.. Podľa prvostupňového súdu obaja svedkovia boli v rozhodnom čase prítomní na stanovišti taxíkov na železničnej stanici v Liptovskom Mikuláši a počuli vyhrážky obžalovaného adresované poškodenému. V súvislosti s hodnotením hodnovernosti výpovede poškodeného prvostupňový súd konštatoval, že nemal dôvod mu neveriť, pretože vyhrážky zo strany obžalovaného sa voči poškodenému stupňovali a ani samotný obžalovaný nepoprel, že ich vzájomné vzťahy boli napäté, existovala medzi nimi konkurencia. Spoločnosť MBD jazdila za nižšie ceny oproti ostatným taxikárom. Ďalej dôvodil tým, že ak obhajoba spochybňovala výpoveď L. aj z toho dôvodu, že sa mal vyhrážať upálením manželky obžalovaného s dcérou, predmetný skutok, ktorý sa L. kladie za vinu sa mal stať 22.10.2012, t.j. po spáchaní prejednávaneho skutku. Z toho dôvodu je vylúčené, aby výpoveď svedka L. bola v tejto prejednávanej veci motivovaná jeho pomstou voči obžalovanému práve z tohto dôvodu. Tu krajský súd prvostupňový súd upozorňuje, že zrejme ušlo jeho pozornosti, že skutok sa síce mal stať dňa 22.10.2012, avšak V. L. bol v tejto veci vypočutý v procesnom postavení svedka až dňa 25.10.2012 teda v čase, keď už vedel, že je trestne stíhaný, čo v konečnom dôsledku aj sám vo svojej výpovedi potvrdil. Pokiaľ ide o hodnotenie výpovede poškodeného V., súd prvého stupňa na jednej strane tvrdí, že vzťahy medzi obžalovaným a poškodeným sú narušené do tej miery, že môžu zakladať trestnoprávnu zodpovednosť každého jedného z nich voči druhému, a preto je v zásade akceptovateľný stav, že dotknuté osoby sú v jednom konaní v postavení obžalovaného a poškodeného a v druhom v opačnom procesnom postavení. Na druhej strane však tvrdí, že dôveryhodnosť výpovede poškodeného V. nemôže byť v podstatnej miere znížená len samou skutočnosťou, že v inom trestnom konaní je stíhaný za prečin ohovárania, ktorého sa mal dopustiť práve voči obžalovanému. S tvrdením súdu prvého stupňa, že pre naplnenie znakov skutkovej podstaty prejednávaneho trestného činu nie je rozhodujúce, či medzi poškodeným V. a svedkom L. sa uskutočnila vzájomná telefonická komunikácia, sa krajský súd nestotožňuje. Práve uvedené má vplyv na hodnovernosť výpovede poškodeného V. i svedka L. a zostáva nezodpovedaná otázka, akým iným spôsobom sa dotknuté osoby dohodli na stretnutí v rozhodnom čase a na rozhodnom mieste. Následne uvedené vznáša pochybnosť, či počuli vyhrážky uvedené v obžalobnom návrhu. Navyiac nemožno prehliadnúť výsledky vyšetrovacieho pokusu, z ktorých vyplýva, že V. L. sa v rozhodnom čase mal nachádzať na inom mieste a nie na železničnej stanici, kde sa skutok mal stať. Pochybnosť o tom, že sa skutok stal vznáša i tá skutočnosť, že listinný dôkaz - správa železnice potvrdila, že rýchlik 609 zo Žiliny, ktorým mal L. prísť do stanice Liptovský Mikuláš meškal 10

minút. S hodnotením výpovedí svedkýň J. G., U. G. a Ing. H. O. G., ktoré potvrdzujú obhajobné tvrdenie obžalovaného, pokiaľ tieto prvostupňový súd vyhodnotil ako nevierohodné, sa krajský súd nestotožňuje. I keď svedkyne sú v blízkom príbuzenskom vzťahu s obžalovaným ich výpovede treba hodnotiť vo vzájomnej súvislosti s inými vo veci vykonanými dôkazmi, a len samotná skutočnosť, že majú vzťah k obžalovanému nemusí mať za následok ich nevierohodnosť.

Z pohľadu uvedeného odvolacie argumenty obžalovaného prezentované v odvolaní považoval krajský súd za dôvodné. Pochybnosti, na ktoré obžalovaný v odvolaní poukázal, týkajúce sa najmä hodnovernosti osôb poškodeného E. V. a svedka V. L. sú vysvetliteľné skutočnosťami, ktoré obžalovaný veľmi podrobne rozviedol v rozsiahlom písomne podanom odvolaní a tiež „technickými“ dôkazmi, ktoré bolo potrebné vyhodnotiť jednotlivito, ako aj v ich súhrne tak, ako má na mysli ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Na tomto mieste sa žiada poznamenať, že nie všetky argumenty a námietky odvolateľa boli dôvodné a v tejto súvislosti treba uviesť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v odvolaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

V závere odvolací súd uvádza, že na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku, nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť teda založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania stal. Uvedené platí tým skôr, že v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. sa uplatní vtedy, ak na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti uzatvára, že v dotknutej veci neexistuje taká sila priamych a nepriamych dôkazov, ktoré by v súhrne spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností preukazovali, že sa stal skutok uvedený v obžalobnom návrhu prokurátora, sp.zn. 1Pv 620/12 zo dňa 28.2.2014, a preto na podklade odvolania podaného obžalovaným napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vo veci rozhodol sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.